

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **J. H.**, zastoupeného Daně&Daně s.r.o., se sídlem Ostrava - Mariánské hory a Hulváky, Oborného 299/10, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce, aby krajský soud v Ostravě nařídil předběžné opatření, jímž by žalovanému zakázal pokračování a ukončení daňové kontroly do doby vydání pravomocného rozsudku v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, **se zamítá**.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit České republice soudní poplatek ve výši 1.000 Kč na účet Krajského soudu v Ostravě, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 6.12.2016 žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného společně s návrhem na vydání předběžného opatření; toto podání doplnil dne 13.12.2016.

Žalobou ve věci samé je požadováno, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým by žalovanému zakázal pokračovat v nezákonném zásahu žalobce spočívajícím v bezdůvodném odmítání respektování zákonů a soudní judikatury a aby nařídil obnovení stavu před započítím seznámení s výsledky daňové kontroly.

Souběžně uplatněným návrhem žalobce požaduje, aby krajský soud do doby vydání konečného rozhodnutí ve věci upravil zatímně poměry tak, že vydá předběžné opatření, jímž by byla žalovanému uložena povinnost zdržet se pokračování a ukončení daňové kontroly do doby vydání pravomocného rozsudku. Tento návrh

žalobce odůvodnil tím, že je subjektem, který si řádným způsobem plnil a plní své daňové povinnosti a dále tím, že okamžitým ukončením daňové kontroly vedené žalovaným by žalobci vznikla vážná újma, a to bez ohledu na výsledek soudního řízení. Žalobce upřesnil, že je v současné době schopen bez obtíží pokračovat ve své podnikatelské činnosti a dosahovat z ní také zisku, ovšem žalovaný, který vede daňové řízení nezákonným způsobem, hodlá žalobci doměřit daň z příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků ve výši 1.036.740 Kč. Takto vyměřená daň je podle žalobce zcela nepřiměřená. Dále žalobce uvádí, že doměřená daň neodpovídá ekonomické realitě v České republice v roce 2014. Závěrem žalobce uvádí, že okamžitým ukončením daňové kontroly by se dostal do situace, v jejímž důsledku by bylo vydáno nezákonné meritorní rozhodnutí za situace, kdy žalobci nebylo umožněno vyjádřit se k výsledkům daňové kontroly ve smyslu ustanovení zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen daňový řád) a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Z obsahu žaloby a jejího doplnění je seznatelné, že žalovaný vede správní řízení, jehož účastníkem je žalobce, který nesouhlasí s ukončením daňové kontroly, jelikož je vedena nezákonným způsobem.

Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.

V posuzované věci byl podán návrh na zahájení řízení ve věci ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s.ř.s. První podmínka dle ust. § 38 odst. 1 s.ř.s. je tedy splněna.

Pokud jde o otázku, zda je dána potřeba zatímne upravit poměry žalobce a žalovaného pro hrozící vážnou újmu (druhá z podmínek dle ust. § 38 odst. 1 s.ř.s.), krajský soud na ni odpovídá záporně. Především soud předdesílá, že skutečností, zda je daňová kontrola prováděna nezákonným způsobem, se bude zabývat v rámci meritorního posouzení věci. V tomto stádiu řízení, kdy je rozhodováno o návrhu na vydání předběžného opatření, to není jeho úkolem. Krajský soud vychází ze skutečnosti, že žalovaný uplatňuje svůj postup *prima facie* v souladu s právním předpisem, který upravuje jeho činnost, tj. daňovým řádem. V tuto chvíli tedy není osvědčeno, že by postup žalovaného byl uplatňován mimo právní rámec, tj. zcela excesivně. Žalobce spatřuje důvod pro vydání předběžného opatření ve skutečnosti, že bude-li ukončena daňová kontrola, správce daně vydá současně platební výměr, jímž žalobci doměří daň, přičemž dále předjímá nezákonnost takového rozhodnutí a jeho likvidační důsledky. Při posuzování žalobcových důvodů vycházel soud především z obecné zásady, že soudní přezkum činnosti a nečinnosti orgánů veřejné správy podle s.ř.s., musí být založen na principu minimalizace zásahů do činnosti orgánů veřejné správy ve vztahu k takovému časovému úseku, po který jsou orgány veřejné správy činnými, pokud jejich činnost podléhá ze strany správních soudů efektivní kontrole následné. Krajský soud je toho názoru, že tam, kde existují prostředky právní ochrany, prostřednictvím kterých se žalobce v zahájeném řízení podle s.ř.s. může následně proti důsledkům postupu (jednání) orgánu veřejné správy efektivně bránit, a pokud se důsledky zároveň akutně neprojevují již právě v tom

okamžiku, kdy orgán veřejné správy svůj postup (jednání) uplatňuje, není na místě, aby soud předběžným opatřením zasahoval přímo proti takovému postupu či jednání (srov. přiměřeně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13.1.2010 č.j. 62Af 3/2010-72). Bude-li následným postupem žalovaného v posuzovaném řízení žalobci doměřena daň, stane se tak formou správního rozhodnutí, proti kterému bude přípustný opravný prostředek. Rozhodnutí o opravném prostředku pak bude možno napadnout žalobou na přezkum rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s.

Z těchto důvodů soud neshledal existenci nezbytnosti dočasného usměrnění postupu žalovaného, neboť nevidí důvod hrozby zásadní a do budoucna těžce napravitelné újmy. Bude-li správcem daně vydán platební výměr, má žalobce po vyčerpání řádných opravných prostředků možnost proti němu brojit shora uvedeným typem správní žaloby (§ 65 a násl. s.ř.s.), přičemž současně může učinit návrh na odkladný účinek žaloby na přezkum rozhodnutí (§ 73 odst. 2 s.ř.s.). Požadovaný zásah soudu formou předběžného opatření tedy nebyl z hlediska ochrany žalobcových subjektivních práv shledán neodkladným a nezbytným.

Na základě uvedené argumentace krajský soud uzavírá, že v daném případně nedovodil riziko vzniku žalobcovy zásadní a do budoucna těžce napravitelné újmy bez zásahu soudu ve formě nařízení předběžného opatření. Tak mimořádný zásah soudu do činnosti žalovaného, jakým je předběžné opatření, v dané věci nemůže být považován za přiměřený prostředek, kterým by soud oprávněně determinoval procesní postup žalovaného ve správním řízení.

Jelikož krajský soud nedovodil potřebu do doby meritorního rozhodnutí ve věci zatímně upravit poměry účastníků řízení, návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

Výrok, jímž se žalobci ukládá povinnost zaplacení soudního poplatku, je odůvodněn ustanovením § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích), podle kterého poplatková povinnost za návrh na vydání předběžného opatření vzniká uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. Lhůtě k plnění byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Ostravě dne 5. ledna 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu